KOMMISSION

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 28. november 1979

om en procedure i henhold til artikel 85 i EØF-traktaten

(IV/29.672 — FLORAL)

(Den tyske og den franske tekst er de eneste autentiske)

(80/182/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 85,

under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962 (1), særlig artikel 3 og 15,

under henvisning til den procedure, som Kommissionen den 27. september 1978 har indledt med hensyn til det fra den 10. maj 1968 praktiserede og efter Kommissionens optagelse af undersøgelser den 10. juli 1978 anmeldte samarbejde mellem de franske virksomheder Générale des Engrais S.A., Compagnie Française de l'Azote S.A. og Société Chimique des Charbonnages S.A. samt den tyske handelsvirksomhed Franz Schiffer inden for rammerne af FLORAL Düngemittelverkaufsgesellschaft mbH,

efter høring af de deltagende virksomheder i henhold til artikel 19, stk. 1, i forordning nr. 17 og Kommissionens forordning nr. 99/63/EØF af 25. juli 1963 (2),

under henvisning til den fra Det rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål den 25. juli 1979 i henhold til artikel 10 i forordning nr. 17 afgivne udtalelse, og

ud fra følgende betragtninger:

I — De faktiske omstændigheder

1. Produkterne

Denne procedure drejer sig om samarbejdet mellem tre førende franske producenter af gødningsmidler i forbindelse med udførselen af fuldgødning til Forbundsrepublikken Tyskland via selskabst FLORAL GmbH.

Den pågældende fuldgødning er en gødning med flere næringsstoffer af typen NPK, som indeholder nitrogen-, phosphat- og kaligødningskomponenter, nemlig i forholdet 13:13:21 og 15:15:15 (resten er fyldstoffer).

2. De deltagende producenter

a) Générale des Engrais S. A. (herefter benævnt »GESA«) er retssuccessor for Société de Produits Chimiques Péchiney-Saint-Gobain, og det er opstået ved sammenlægning af gødningsaktiviteterne hos Rhône-Poulenc og Péchiney-Ugine-Kuhlmann. GESA fremstiller nitrogengødning og gødning med flere næringsstoffer. Dets omsætning i gødning androg i 1977 1,5 milliarder ffr. GESA har 7 fabrikker, som fremstiller gødning med flere næringstoffer, bl.a. i Rouen/Grand Quevilly (Nordvestfrankrig), Madeleine og, indtil 1977 i Chauny (Nordfrankrig), Riemest (Belgien) og via sit nederlandske datterselskab Zuid-Chemie i Sas van Gent (Nederlandene).

   GESA erhvervede i 1978 majoriteten i holdingselskabet SOPAC, som kontrollerer 61 % af kapitalen i Gardinierkoncernen; yderligere 36 % indehaves af virksomheden SOPIA. SOPIA's kapital fordeles på virksomheden UGCA (3) og andelsselskaber (80 %) og på familien Gardinier (20 %). Gardinier fremstiller nitrogen- og phosphatgødning samt gødning med flere næringsstoffer.

b) Compagnie Française de l'Azote S.A. (herefter benævnt »COFAZ«) er oprettet på grundlag af afta-

(1) EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.
(2) EFT nr. 127 af 20. 8. 1963, s. 2268/63.

(3) Union des Groupements de Coopératives Agricoles.

ler mellem Pierrefitte-Auby og Total pen. COFAZ fremstiller nitrogengødning og gødningsmidler med flere næringsstoffer. Dets omsætning i gødningsmidler androg i 1977 1,3 milliarder ffr. COFAZ har fabrikker for fremstilling af gødningsmidler med flere næringsstoffer bl.a. i Feuchy og Le Havre (Nordvestfrankrig).

c) Charbonnages de France og Houllières de Bassin's gødningsaktiviteter er sammensluttet under Société Chimique des Charbonnages S.A. (herefter benævnt »CdF«). Entreprise Minière et Chimique (EMC), som kontrolleres af Azote et Produit Chimiques (APC), besidder en andel på 37,5 %. EMC sidder inde med en andel på 70 % i Société Commerciale de Potasse et d'Azote (SCPA), som fremstiller kaligødningsmidler. APC deltager på lige fod (50 %) sammen med den tyske gødningsproducent BASF i virksomheden Produits et Engrais Chimiques du Rhin (PEC Rhin), som har en fabrik for fremstilling af gødning med flere næringsstoffer i Ottmarsheim (Alsace) (produktionen indledtes i 1978). CdF har fabrikker til fremstilling af gødning med flere næringsstoffer bl.a. i Mazingarbe, Grand Quevilly (Nordvestfrankrig) og, indtil 1975 i Carling (Østfrankrig). Selskabet ejer Chemische Werke Saar-Lothringen GmbH (CSL), som fremstiller og afsætter gødningsmidler i Saarland. Omsætningen inden for CdF-koncernen androg i 1977 1,8 milliarder ffr.

De pågældende tre producenter er de største producenter af gødningsmidler i Frankrig. Andre producenter er Société Chimique de la Grande Paroisse, et datterselskab af Air Liquide, Société Atlantique d'Engrais Chimiques, et datterselskab af den amerikanske virksomhed Grace, Reno, et datterselskab af den tyske Oetker-gruppe, Société d'Engrais Chimiques et Organiques, et datterselskab af de belgiske producenter Prayon og Carbochimique og Ets. Lecoester, et datterselskab af den nederlandske producent UKF.

3. Organisationen af afsætningen i almindelighed

Uafhængigt af samarbejdet om eksporten af gødning med flers næringsstoffer til Forbundsrepublikken Tyskland (se under punkt 4) afsætter de tre deltagende producenter i dag deres gødningsmidler individuelt inden for Fællesskabet. Indtil 1967 havde alle franske producenter overdraget afsætningen af deres nitrogenholdige enkeltgødninger i ind- og udland til det af dem oprettede Comptoir Français de l'Azote (CFA). Dette salgssyndikat omfattedes af de klagepunkter som Kommissionen tilstillede medlemmerne af CFA — herunder de tre deltagende virksomheder og de tidligere indehavere Auby, Pierrefitte, Péchiney-Ugine — den 15. marts 1967, og hvori den konstaterede, at den mellem medlemmerne af CFA indgåede aftale om fælles salg af enkeltgødning faldt ind under traktatens artikel 85, stk. 1, og ikke kunne opnå fritagelse i henhold til artikel 85, stk. 3. På grundlag af meddelelsen af klagepunkterne besluttede de pågældende virksomheder den 28. juli 1967 at opgive de påklagede former for praksis. Virksomheder den 28. juli 1967 at opgive de påklagede former for praksis. Virksomhederne udelukkede salget i andre medlemsstater fra CFA's kompetence og gennemførte det nu selv. Med hensyn til det således vedrørende afsætningen i indland og i tredjelande begrænsede samarbejde meddelte Kommissionen ved beslutning af 6. november 1968 [1] negativattest i medfør af artikel 2 i forordning nr. 17.

I 1969 beslutte medlemmerne af CFA også at gennemføre salget af deres nitrogenenkeltgødninger i Frankrig uden at koble CFA ind. Derimod afvikledes salget til tredjelande stadigvæk via CFA, idet salg til visse tredjelande foregik gennem NITREX i Zürich.

Medlemmerne af CFA har altid solgt de af dem fremstillede gødningsmidler med flere næringsstoffer inden for Fællesskabet uafhængigt af hinanden. Imidlertid udvikledes den internationale handel med disse gødningsmidler langsommere, end det var tilfældet med enkeltgødninger. Med henblik på eksport til lande uden for Fællesskabet stiftedes i begyndelsen af 70'erne selskabet Complexport, hvor også de tre af den foreliggende procedure omfattede producenter er medlemmer. Leverancer til visse tredjelande sker gennem det i Zürich etablerede COMPLEX, som også andre europæiske producenter benytter ved afviklingen af deres eksportforretninger til disse tredjelande.

4. Organisationen af salget af gødning med flere næringsstoffer til Tyskland

Dan 10. maj 1968 stiftedes ALFA GmbH af følgende virksomheder:

— Société des Produits Chimiques d'Auby (nu COFAZ)

— Société Chimique des Charbonnages (CdF)

— Société Produits Chimiques Péchiney-Saint-Gobain (nu GESA)

— Pierrefitte, Société Général d'Engrais et de Produits Chimiques (nu COFAZ)

— Franz Schiffer i sin egenskab af forhandler af gødningsmidler.

Forud for stiftelsen af ALFA var der forhandlinger mellem hr. Schiffer og AUBY vedrørende fremme af eksporten til Tyskland, hvilket medførte, at der optoges forbindelse med yderligere producenter.

Den 6. juli 1970 indgik producenterne GESA, COFAZ og CdF aftale om at ændre firmabetegnelsen for selskabet ALFA til FLORAL GmbH uden at ændre det i

---

[1] EFT nr. L 276 af 14. 11. 1968, s. 29.

vedtægterne fastlagte formål, som fortsat var at købe eller producere gødningsmidler med henblik på videresalg til Tyskland.

Kapitalen i FLORAL indehaves for øjeblikket med hver 30 % af GESA, COFAZ og CdF, medens de resterende 10 % indehaves af hr. Schiffer. I henhold til en kontrakt af 10. maj 1968 blev denne forretningsfører i selskabet ALFA og derpå i FLORAL. Forretningsføreren skal underette selskabsdeltagerne om alle transaktioner og indhente deres samtykke til vigtigere forretninger (f.eks. indgåelse af forretninger på lang sigt). Tab og fortjeneste deles af selskabsdeltagerne i forhold til deres andele.

Den 10. maj 1968, 1. maj 1972 og 1. maj 1975 blev der mellem ALFA hhv. FLORAL og firmaet Franz Schiffer, som tilhører hr. Schiffer, indgået salgsaftaler. Disse aftaler gav F. Schiffer eneforhandling for FLORAL-produkter i den vestlige og sydlige del af Forbundsrepublikken Tyskland (mod nord begrænset af Münster-området) og sikrede firmaet forsyningen med de pågældende produkter i en bestemt mængde.

Det er endelig fastsat i den nævnte aftale, at mærket FLORAL anmeldes på firmaet F. Schiffer's vegne, og at produkterne afsættes under dette varemærke, idet den pågældende franske producents mærke også skal anføres på amballagen.

5. De pågældende virksomheders markedsstilling

Frankrig er næst efter Det forenede Kongerige den største producent af gødning med flere næringsstoffer i Fællesskabet. Produktionen androg — som det fremgår af bilag I — i 1977/78 547 500 t N (vægten af nitrogenandelen i gødning med flere næringsstoffer). GESA/Gardinier, COFAZ og gruppen CdF/ACP/EMC er langt de største franske producenter; i Frankrig har de en produktionsandel på mere end $^2/_3$. Sammenlignet med den samlede produktion i Fællesskabet (ca. 3 mill t N) svarer dette til en andel på over 10 %.

Den tyske produktion af gødning med flere næringsstoffer, som hovedsagelig sikres af VEBA/Ruhrstickstoff, BASF og Hoechst, androg i 1977/78 365 400 t N (jf. bilag II). I 1977/78 var i Tyskland forbruget på 379 000 t N, i Frankrig på 627 000 t N. De to lande importerer større kvanta. De to lande er imidlertid også betydningsfulde eksportører: fra Tyskland eksporteredes gennemsnitligt i årene 1968/69 til 1977/78 120 000 t N (= 29 % af produktionen), fra Frankrig 65 000 t N (= 11,7 % af produktionen). I ingen af landene er den forhåndenværende produktionskapacitet — bortset fra undtagelser i meget korte perioder — fuldt udnyttet.

I tabel i bilag III findes der oplysninger om eksporten fra Frankrig til Tyskland og omvendt. Den franske eksport til Tyskland steg i perioden 1969—1972 betydeligt, men den var i 1977 ikke meget større end i 1972 (1972 102 000 t og 1977 110 000 t). I sammenligning hermed er eksporten fra Tyskland til Frankrig ringere; den svinger mellem 38 000 t (1970 og 1974) og 84 000 t (1976).

Den franske eksport til Tyskland udgjorde i 1976/77 2/3 af den franske eksport inden for Fællesskabet og 38 % af den samlede eksport. Af eksporten til Tyskland, som i 1976/77 var på ca. 110 000 t, faldt ca. halvdelen på koncerninterne leverancer fra PEC Rhin til et af dets moderselskaber BASF, ca. 40 000 t på de deltegende producenters leverancer fra franske fabrikker (1) og kun en ringe del på franske forhandleres leverancer. Ingen af de øvrige franske producenter eksporterede til Tyskland.

Leverancerne androg i 1968/69 12 000 t gødning med flere næringsstoffer, steg i de følgende år og er siden 1976/77 nået op på ca. 50 000 t om året. I årene 1968/69 til 1971/72 har de tre deltagende producenter udelukkende leveret deres til Tyskland bestemte kvanta gennem ALFA/FLORAL eller F. Schiffer. Fra 1972/73 eksporterede GESA og COFAZ årligt ca. 2 000 t (= 4,5 % af den samlede eksportmængde) til en anden aftager nemlig Deutsche Raiffeisen Warenzentrale GmbH. CdF har ligeledes i årene 1972/73—1977/78 udelukkende leveret via FLORAL/Schiffer. Først i salgsåret 1978/79 — efter at Kommissionen havde påbegyndt undersøgelser — steg de individuelle leverancer betydeligt.

Af alle leverancer til FLORAL/Schiffer fladt 68 % på CdF, 18 % på GESA og 14 % på COFAZ. De tre deltageres leveranceandele modsvarer altså ikke deres selskabsandele (hver 30 %).

De leverede produkter adskiller sig ikke fra hinanden kvalitetsmæssigt. De leveres med lastvogn, medens de tyske producenter fortinsvis leveres med tog eller skib til nærmeste banegård eller havn. Den emballerede vare er ud over producentens mærke kendetegnet med mærket »FLORAL«. Aftagerne er ca. 30 centralandelsvirksomheder og gødningsgrossister.

6. Priser

De produkter, som de tre franske producenter leverede til FLORAL og til Schiffer til forskellige priser, videresolgtes til ensartede priser og på ensartede betingelser.

---

(1) Differencen mellem disse 40 000 t og de i tabel IV viste mængder blev leveret fra GESAs belgiske fabrik.

Disse priser og betingelser blev tilpasset de tyske producenters. De tyske producenter anvender i lighed med de franske listepriser, nom gradueres månedlig, og som indbefatter transportomkostningerns. På disse listepriser ydes samme rabatter, dispositionspremier, skonto og bonus. Leveringsbetingelserne er også ens. På importeret geduring ydes sædvanligvis en rabat på 2 %.

For gødning med flere næringsstoffer, som indeholder lige dele nitrogen-, phosphat- og kalikomponenter og som udgjorde den største del af de deltagende virksomheders leverancer er priserne i Tyskland sammen med priser i Nederlandene de højeste i Fællesskabet. De ligger 5—10 %, ofte indtil 15 % over de franske priser (1). I den af De europæiske Fællesskabers statistiske Kontor udfærdigede sammenligning (bilag V) udregnes der for detailhandelsleddets vedkommende (emballerede varer inklusive transportomkostninger) forskelle i den angivne størrelsesorden. Der findes kun en undtagelse for 1974/75, hvor efterspørgsel og priser på verdensmarkedet steg betydeligt som følge af oliekrisen, og hvor de franske priser i højere grad end de tyske blev drevet i vejret. Alligevel havde disse midlertidigt højere priser i Frankrig ingen tilbagegang, men tværtimod en vækst af eksporten til Tyskland som følge. Verdensmarkedspriserne er derefter igen faldet og ligger i dag igen almindeligvis klart ofte omkring 20 % under de i Fællesskabet anvendte priser, de er meget forskellige fra eksportland til eksportland.

Parterne har fremlagt beregninger, hvoraf det fremgår, at salgsindtægterne på det tyske marked helt igennem har været ringere end dem, de ville have opnået, hvis de havde solgt samme kvanta inden for samme salgsperiode på det franske indenlandske marked. Imidlertid bliver sammenligningen for det første fordrejet, fordi der inddrages ekstra transportomkostninger og den provision, som betaltes til hr. Schiffer; lader man disse to elementer ude af betragtning, lå den tyske pris i 1976/77 11,4 % over den franske (den i bilag V vedlagte sammenligning viser for kalenderåret 1977 11,4 %), i 1977/78 7,7 % (bilag V for kalenderåret 1978: 10,6 %). For det andet lå den franske sammenligningspris, som de deltagende virksomheder har lagt til grund, over den pris, som efter Kommissionens konstateringer beregnedes ved levering til franske grossister efter fradrag af alle hemmelige årsafslutnings- »konkurrencerabatter« og godtgørelser.

7. Transportomkostninger

Både i Frankrig og i Tyskland er fragtudgifterne til nærmeste banegård eller havn indbefattet i salgspriserne (franko-station-priser). Fragtomkostningsandelen ansættes i Tyskland til ca. 30 DM/t, hvilket svarer til en gennemsnitsdistance på ca. 275 km ved transport med tog; skibsfragt er betydelig billigere; den andrager mindre end halvdelen.

I Frankrig ansættes den gennemsnitlige fragtandel til ca. 55 ffr. (ca. 25 DM) hvilket svarer til en gennemsnitlig distance på 310 km med tog eller lastvogn; også her er skibsfragt væsentlig billigere. Omkostningerne ved 100 km transport med tog beløber sig således i Frankrig til gennemsnitlig 8 DM i Tyskland til 10,90 DM. De gennemsnitlige transportomkostninger er altså ca. en tredjedel højere i Tyskland end i Frankrig.

I forhold til detailhandelsprisen udgør gennemsnitfragten i Tyskland ca. 6,8 %, i Frankrig ca. 6,6 %.

Deltagerne har fremlagt en sammenligning af de faktiske fragtomkostninger, hvorar det fremgår, at togtransporten på samme distance på 300 km koster ... ffr. i Frankrig (2), men i Tysland (omregnet) ... ffr. De tilsvarende tal for lastvognstransport er: ... ffr. Eksporterer en fransk producent til Tyskland, tæller altså gennemløbsfragten for afstande fra den enkelte franske fabrik til den tyske grænse væsentligt mindre end fragten for samme distance fra den tyske grænse.

8. Parternes anbringender

Parterne mener, at artikel 85, stk. 1, ikke kan anvendes, at forudsætningerne for en ikke-anvendelseserklæring i henhold til artikel 85, stk. 3, i hvert tilfælde foreligger, og at det på ingen måde er rimeligt at pålægge bøder. De har særlig henvist til den lille andel på 2 %, som deres udførsel via FLORAL udgør af det tyske forbrug af gødning med flere næringsstoffer.

Formålet med samarbejdet har ifølge parterne været at fremme de deltagende producenters eksport til Tyskland. Medens de tidligere næsten ikke eksporterede, var leverancerne trods alt i forbindelse med samarbejdet steget til 50 000 t. Transportomkostningerne fra fjerntliggende fabrikker udgjorde en naturlig leveringsgrænse, som svarede til den grænse, der var optrukket i salgskontrakten mellem FLORAL og Schiffer. Levering ad søvejen, som var væsentligt billigere end transport med tog eller lastvogn, kom ikke i betagtning for aftagerne af FLORAL; disse aftagere, som for det meste lå ugunstigt i forhold til en jernbanestation, lagde vægt på franco-

(1) Hvad angår GESAs eksport fra dens belgiske fabrik Riemst bør tilføjes, at de belgiske indlandspriser almindeligvis er lavere end de franske.

(2) I den offentliggjorte udgave af denne beslutning udelades visse oplysninger herefter i medfør af bestemmelserne i artikel 21 i forordning nr. 17 om bevarelse af forretningshemmeligheder.

huslevering med lastvogn. Adgangen til det tyske marked, som er karakteriseret af en produktion, som langt overstiger forbruget, og som tvinger til eksport, er i det hele taget vanskelig.

Den fælles anvendelse af FLORAL-afsætningsnettet formindsker salgsomkostningerne. Hvis det var muligt for deltagerne individuelt at levere til andre eksportmarkeder i Fællesskabet som f.eks. Nederlandene og Belgien, skyldtes det, at det drejede sig om geografisk overskuelige lande, og at de pågældende land eller over fabrikker i nærheden. Det er navnlig nødvendigt til stadighed at være på det tyske marked som følge af en anden forbrugeradfærd (navnlig tilbøjeligheden til at indgå kontrakter vedrørende 90 % af årsfprbruget ved begyndelsen af hvert salgsår).

9. Ændring af medlemsskabet i FLORAL

Den 19. oktober 1979 overdrog de tre franske producenter alle deres andele i FLORAL til den fjerde selskabsdeltager, hr. Schiffer. Hr. Schiffer blev dermed eneste selskabsdeltager i FLORAL GmbH. Med henblik på denne løsning har de tre producenter fra gødningssalgsåret 1979/80 forøget deres individuelle eksport — uden om FLORAL — til Tyskland.

FLORAL har bestræbt sig på også at få leveret gødning med flere næringsstoffer fra andre kilder. Men i det på denne løsning har de tre producenter fra gødningssalgsåret 1979/70 forøget deres individuelle eksport — uden om FLORAL — til Tyskland.

II — ANVENDELSE AF TRAKTATENS ARTIKEL 85

I henhold til artikel 85, stk.1, i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab er alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og alle former for samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem medlemsstater, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet uforenelige med fællesmarkedet og forbudt.

1. Vedtagelser og samordnet praksis mellem virksomheder

Samarbejdet mellem de deltagende virksomheder og deres tidligere indehavere, som kommer til udtryk ved den fælles stiftelse og den fælles ledelse af FLORAL (tidligere ALFA), bygger på en aftale eller i hvert fald på en samordnet praksis, som går ud på, at de tre franske producenters eksportforretninger til Tyskland foretages gennem den af dem stiftede og kontrollerede salgsvirksomhed. Forud for stiftelsen af det fælles datterselskab foregik der drøftelser mellem AUBY (nu COFAZ), og hr. Schiffer, hvor det ansås for nyttigt at inddrage andre producenter i samarbejdet for at give det et bredere grundlag. De tre franske producenters lige store deltagelse i FLORAL (tidligere ALFA) forudsætter aftaler mellem deltagerne, som ikke nødvendigvis behøver at være skriftlige aftaler.

Også for deltagernes aktivitet inden for den fælles salgsvirksomhed er en permanent aftale en forudsætning. De deltagende franske producenter har ganske vist ikke udtrykkeligt forpligtet sig til udelukkende at foretage deres eksportforretninger til Tyskland gennem FLORAL (tidligere ALFA). Alligevel har de faktisk indtil 1974/75 afviklet deres samlede eksport og derefter langt den største del af deres eksport (alene bortset fra ringe mængder til en enkelt anden aftager) gennem det fælles salgsselskab. De begyndte først at øge deres individuelle eksport til Tyskland, efter at Kommissionen havde indledt sine undersøgelser. Selv uden en udtrykkelig eksklusiv aftale kan det ikke forventes, at de tre producenter i deres rolle som moderselskaber påfører deres fælles datterselskab konkurrence. Det kan ikke undgås, at de, såfremt de overhovedet overvejer anden eksport til Tyskland ud over leverancerne gennem FLORAL, tager hensyn til den inden for FLORAL med de andre parter fastsatte fælles afsætningspolitik og sørger for, at eventuelle transaktioner bringes i overensstemmelse ved denne fælles besluttede afsætningspolitik.

Det forhold, at opdelingen af de fra de tre producenter via FLORAL afsatte mængder ikke er i overensstemmelse med deres kapitalandele, er uden betydning for anvendelsen af artikel 85, stk. 1. Den omstændighed, at driftsresultatet i den fælles salgsvirksomhed fordeles ligeligt i overensstemmelse med kapitalandelene mellem de tre franske producenter, tvinger dem — selv uden fastlæggelse af kvoter — til på forhånd at koordinere deres eksportinteresser vedrørende gødning med flere næringsstoffer.

2. Begrænsning af konkurrencen inden for fællesmarkedet

Samarbejdet mellem de deltagende virksomheder begrænser konkurrencen for de tre franske producenters vedkommende i forbindelse med eksporten af gødning med flere næringsstoffer til Tyskland.

Uden den fælles salgsvirksomhed ville de være i stand til at tilbyde gødning med flere næringsstoffer i Tyskland i indbyrdes konkurrence. De råder over tilstrækkeligt store produktionsmængder og fremstillingsanlæg, som

kan påtage sig eksporten til Tyskland. Auby overvejede i 1968 at eksportere via firmaet Schiffer, selv om anlæggene ikke ligger så nær ved den tyske grænse som f.eks. anlæggene hos CdF. CdF eksporterede efter lukningen af fabrikken i Carling i 1975, og inden produktionen optoges i Ottmarsheim, yderligere væsentlige mængder, som stammende fra fjernere beliggende fabrikker. Fragtomkostningerne for transporten i Frankrig er mindst 1/3 lavere end fragtomkostningerne i Tyskland; en længere distance i Frankrig ville altså kun medføre en ubetydelig forhøjelse af de samlede fragtomkostninger.

Der kan ligeledes gennemføres transport med skib fra nogle gunstigt beliggende fabrikker som f.eks. Ottmarsheim (CdF) og Riemst/Belgien (GESA), hvilket gør det muligt at foretage leverancer helt til Nordtyskland, som er undtaget fra den afsætningszone, som er indrømmet firmaet Schiffer. Det kan udmærket være tilfældet, at FLORAL's kunder lægger vægt på levering med lastvogn. Dette betyder imidlertid ikke, at ikke også andre aftagere i Tyskland er interesseret i levering med lastvogn — og at de franske producenter ikke også individuelt kunne gennemfør sådanne leverancer med lastvogn og skib uden for FLORAL's kundekreds.

Når de tre franske producenter i enighed tager afstand herfra, kan dette kun skyldes deres kollektive binding inden for FLORAL, som er det af dem kontrollerede salgsselskab. Når, som de pågældende har anført, levering med lastvogn er en mærkedsføringsmulighed, som de tyske producenter har ladet stå åben, kan undladelsen af at levere med skib, som ville føre de franske producenter ind i direkte konkurrence i forhold til da tyske producenter, kun forklares ved, at de franske producenter i enighed har afstået fra at konkurrere både med datterselskabet og med de tyske konkurrenter for at gøre det muligt for nævnte fælles datterselskab at føre en salgspolitik, der ikke forstyrres af de tyske producenter.

Koordineringen af de tre franske producenters eksport til Tyskland giver sig udslag i, at de tyske aftagere ser sig stillet over for et ensartet tilbud: produkterne fra de franske producenter tilbydes gennem FLORAL og Schiffer til samme priser og på samme betingelser. Dette følger uundgåeligt, for så vidt der er tale om uemballerede varer, af udbudet af ubegrænset substituerbar vare og, for så vidt der er tale om varer emballeret i sække, af benyttelsen af det fælles supplerende varemærke »FLORAL«.

Ud over det således standardiserede tilbud har de tyske aftagere praktisk taget ingen mulighed for at købe ind direkte hos de tre producenter. En forespørgsel fra en grossist i Køln blev den 6. juli 1977 afvist af COFAZ, fordi COFAZ allerede rådede over en afsætningskanal og i betragtning af sine fabrikkers geografiske beliggenhed ikke i øjeblikket ønskede at forøge sit salg. CdF har ligeledes afvist direkte leverance til en tysk aftager. Disse leveringsnægtelser er kun en logisk følge af samarbejdet mellem de franske producenter inden for FLORAL: Så længe de tre franske producenter er de toneangivende deltagere i det fælles salgsselskab FLORAL, kan det ikke forventes, at de forsyner tyske aftagere uden om FLORAL; i bekræftende fald ville de så ikke anvende gunstigere priser eller betingelser end FLORAL.

De tre franske producenter har ikke alene kanaliseret og standardiseret deres leverancer til Tyskland, men har også begrænset dem geografisk, idet de via FLORAL har pålagt Schiffer kun at sælge deres gødningsmidler i en bestemt zone. Denne zone er ikke kun bestemt på grundlag af fragtomkostningerne, for for det første omfatter denne zone lokaliteter, som ligger væsentligt længere væk fra de franske fabrikker end den distance på 310 km, som deltagerne anså for forsvarlig maksimumsdistance, for det andet tager denne beregning hverken hensyn til de gunstige fragtrater for transport i Frankrig (som er forskellige fra fabrik til fabrik) eller til skibstransport og for det tredje ville det ikke være nødvendigt at foretage en nøjagtig geografisk afgrænsning af salgsområdet, såfremt fragtomkostningerne var prohibitive fra en vis afstand.

De tre franske producenters konkurrencehensigter er altså på forhånd begrænset geografisk ved en fælles aktion, uden at der foreligger økonomisk tvingende grunde herfor. Hertil kommer, at dette geografisk begrænsede udbud i kraft an den fælles fastlagte salgspolitik foregår til ens priser, som er tilpasset de tyske indenlandske priser. Yderligere må det tages i betragtning, at den særlig gunstige skibsfragt ikke er valgt som transportmiddel, men derimod lastvognstransporten. De tre franske producenter har altså i fællesskab afpasset deres konkurrencehensigter på det tyske marked, så de kommer mindst mulig i konflikt med de tyske producenters markedsinteresser. Sammen med den praktiske afståelse fra at foretage individuelle konkurrencehandlinger uden for FLORAL udgør dette den konkurrencebegrænsede virkning af deltagernes samarbejde.

3. Påvirkning af handelen mellem medlemsstater

Samarbejdet mellem deltagerne kan påvirke handelen mellem medlemsstater. Ved samarbejdet organiseres eksporten fra Frankrig (med hensyn til GESA også fra Belgien) til Tyskland.

Dette medfører, at de tre franske producenter afstår fra at eksportere til Tyskland uden om FLORAL's salgsnet. Dermed gøres de tre franske producenters tilbud vedrørende eksport til en anden medlemsstat ensartede, og

konkurrencen mellem dem på det tyske marked udelukkes. Handelen mellem medlemsstaterne udvikler sig altså på en anden baggrund, end det ville have været tilfældet uden dette samarbejde.

4. Mærkbarhed af konkurrencebegrænsningen og påvirkningen af handelen

Deltagerne har henvist til, at eksporten fra de tre deltagende franske producenter til Tyskland kun udgør ca. 2 % af det tyske forbrug af gødningsmidler med flere næringsstoffer. De kvanta, som de franske, producenter inden for FLORAL faktisk har leveret til Tyskland, er imidlertid ikke den eneste målestok for påvirkningen af markedet.

De tre deltagende producenter er de største producenter i Frankrig. Selv om man går ud fra Fællesskabets samlede produktion, er deres produktionshandel betydeligt (mere end 10 %). De råder over en uudnyttet produktionskapacitet, over store produktionsmængder, som kan bruges til eksport, samt over fabrikker, hvorfra eksport til Tyskland kan gennemføres Transportomkostningerne for leverancer til store dele af Tyskland er ikke større end for leverancer i Frankrig, især når der tages hensyn til de bestående, men ikke udnyttede muligheder for skibstransport.

Der bør endvidere tages hensyn til den konkurrencemæssige struktur på det tyske marked, som er berørt af eksport-kooperationen. Antallet af konkurrenter på det tyske marked er meget lille; langt de største er Ruhrstickstoff, BASF og Hoechst. De har tilsammen på dette marked en overlegen position, man kan som producenter af gødning med flere næringsstoffer i størrelse sammenlignes med de tre franske deltagere.

Når der ud af de få leverandører på et sådant oligopolistisk marked er tre store virksomheder, der standardiserer deres tilbud i forbindelse med et fælles salgsselskab, indsnævres dette oligopol yderligere, og konkurrencen svækkes. Imod denne antagelse taler ikke det forhold, at de deltagende virksomheder hidtil havde en sammenlignet ringe markedsandel på det tyske marked. selv relativt ringe mængder kan, når leverandørerne uafhængigt af hinanden bringer dem i omsætning, påvirke markedsforholdene mærkbart. Den opnåede markedsandel forekom de tre franske producenter stor nok til at begrunde planlægningen af et samarbejde med henblik på en standardisering af deres tilbud og virkeliggørelsen heraf, og intet tyder på, at deres indflydelse på dette marked ikke kunne forstærkes på grund af ændringer i konkurrencebetingelserne, markedsstrukturen og deres individuelle afsætningspolitik.

Modsat de deltagende virksomheders anbringender kan spørgsmålet om mærkbar konkurrenceindskrænkning ikke gøres afhængigt af, hvorvidt deres eksport til Tyskland har givet større eller mindre fortjeneste end i tilfælde af salg på det franske hjemmemarked, om priserne på eksportmarkedet altså var højere eller lavere end på hjemmemarkedet. Som De europæiske Fællesskabers Domstol har fastslået [1], refererer en sådan prissammenlignende argumentation til en situation, der kan ændre sig fra år til år på grund af forandringer i konkurrencebetingelser og markedsstruktur såvel i det samlede fællessmarked som på de forskellige nationale markeder, hvorimod den konkurrencebegrænsende sammenlægning af eksporttilbud er bestemt til at vare ved. Iøvrigt er den pris, som en virksomhed — der arbejder på forskellige markeder — kan opnå på et bestemt marked, ikke eneafgørende, men derimod den samlede opnåede gennemsnitspris (blandigspris kalkulation). Derfor ville i hvert fald en sammenligning med eksporten til andre medlemslande og fremfor alt, til tredjelande være nødvendig; med undtagelse af 1974/75 blev der i disse tredjelande opnået betydeligt mindre priser end i Fællesskabet; sammenlignet hermed indbragte eksporten til Tyskland (bortset fra 1974/75) uden tvivl større fortjeneste. Hertil kommer endelig, at den prissammenligning, som de deltagende virksomheder har fremlagt, ikke tager hensyn til alle elementer (jfr. I, 6, trejde afsnit) og derfor når frem til et andet resultat end den prissammenligning, der er udfærdiget af Det statistiske Kontor. Trods visse nødvendige forbehold på grund af valutaomregniner og produktforskelle, når denne frem til repræsentative konstateringer, som stemmer overens med Kommissionens resultater.

Samarbejdets virkninger for konkurrencen og handelen mellem medlemsstaterne er altså mærkbar.

5. Anvendelse af artikel 85, stk. 3

I henhold til artikel 85, stk. 3, kan bestemmelserne i stk. 1 erklæres uanvendelige på

— enhver aftale eller kategori af aftaler mellem virksomheder,

— enhver vedtagelse eller kategori af vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder, og

— enhver samordnet praksis eller kategori heraf,

som bidrager til at forbedre produktionen eller fordelingen af varerne eller til at fremme den tekniske eller

---

[1] Dom af 1. februar 1978 i sag 19/77, »Miller International« Samling 1978, s. 131, (præmis 14).

økonomiske udvikling, samtidig med at de sikrer forbrugeren rimelig andel af fordelen herved, og uden at der

a) pålægges de pågældende virksomheder begrænsninger, som ikke er nødvendige for at nå disse mål;

b) gives disse virksomheder mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer.

1. De former for samordnet praksis, der ligger til grund for samarbejdet mellem de pågældende virksomheder, anmeldtes først til Kommissionen den 10. juli 1978, efter at den havde indledt undersøgelserne. For tiden inden dette tidspunkt kommer en fritagelse i henhold til artikel 6, stk. 1 pkt. 2 i forbindelse med artikel 4, stk. 1 i forordning nr. 17 ikke i betragtning; der foreligger ikke en af undtagelserne efter artikel 6, stk. 2, jfr. artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 17.

2. De saglige forudsætninger for en fritagelse er ikke opfyldt for såvidt angår tiden efter anmeldelsen.

a) De former for praksis, som den foreliggende procedure vedrører, indebærer hverken for produktionen eller for salget fordele, som ville kunne udligne de uheldige virkninger for konkurrencen, som opstår på grund af konkurrencebegrænsningen mellem kontrahenterne.

Produktionen af varer berøres ikke, da hver deltagende virksomhed har bibeholdt sit samlede produktionsprogram i fuldt omfang.

Med hensyn til fordelingen af varer må det siges, at det i betragtning af det meget stramme og integrerede salgssystem inden for gødningssektoren i hele Fællesskabet (andelsselskaber, grossister, importører osv.) ikke kan ses, hvorledes det fælles salg bidrager til en forbedring af fordelingen af varerne. Endvidere er Kommissionen heller ikke af de pågældende virksomheder blevet underrettet om omstændigheder, og den har heller ikke selv kendskab til omstændigheder, som viser, at der i Fællesskabet — særlig i Tyskland — er vanskeligheder i forbindelse med produktionsplanlægning, oplagring, transport og viderelevering, som ikke uden videre kunne løses individuelt af en hvilken som helst virksomhed af samme størrelse som de pågældende producenter, og som nødvendiggjorde indførelse af et fælles salgssystem.

Det har endvidere vist sig, at de deltagende virksomheder råder over tilstrækkelige erfaringer og midler til uafhængigt af hinanden af afsætte deres gødningsmidler i andre lande i Fællesskabet, også i forholdsvis ringe mængder. Vanskeligheder, som måtte have foreligget i begyndelsestiden i 1968/69 — da eksporten var meget ringe og skulle fremmes — kan ikke længere anføres til retfærdiggørelse af det indtil i dag vedvarende samarbejde. CdF var i stand til at stifte sit eget datterselskab i Saarland og oprette eget afsætningsnet for dette ved at tilkoble den eksisterende engroshandel. De deltagende virksomheder har i andre medlemsstater uafhængigt af hinanden fundet afsætningskanaler og sælger individuelt også nitrogenenkeltgødning — omend i ringe mængder. Virksomheder af deres størreslsesorden kan ikke gøre gældende, at de er henvist til det indbyrdes samarbejde.

Kommissionen kan ikke følge de pågældende virksomheders påstand om, at nitrogenholdige enkeltgødninger og gødninger med flere næringsstoffer kræver adskilte afsætningsnet. Disse produkter er i lang tid blevet solgt sideløbende i en gros- og detailhandelsleddet. Såfremt besparelsen i salgsomkostninger er det afgørende kriterium, måtte det i første række anføres i forbindelse med en rationalisering af salget inden for en og samme virksomhedskoncern og ikke i forbindelse med en rationalisering af salgsnettene for forskellige indbyrdes konkurrerende virksomheder.

b) Derudover giver de pågældende producenter ikke forbrugerne en rimelig andel af fordelen derved, da den økonomiske fordel, der kunne opnås ved at sænke indkøbspriserne, ikke kommer de tyske forhandlere og forbrugere til gode, fordi de af FLORAL på det tyske marked anvendte priser praktisk taget svarer til de indenlandske konkurrenters priser eller kun i ringe grad ligger under disse. Det fremgår heraf, at de tyske forbrugere ikke har nogen rimelig fordel af det indførte system, men tværtimod må påtage sig de mængdemæssige og prismæssige ulemper ved den stramme kanalisering og det standardiserede udbud. Forudsætningerne for en fritagelse er derfor ikke opfyldt.

6. Anvendelse af forordning nr. 17, artikel 3

Både for tiden 10. maj 1968 — 10. juli 1978, datoen for anmeldelsen, og for tiden derefter skal det konstateres, at de pågældendes samarbejde er en overtrædelse af bestemmelserne i artikel 85. Det skal pålægges de pågældende at bringe den konstaterede overtrædelse til ophør.

De deltagende franske producenter har den 19. oktober 1979 overdraget deres andel i FLORAL til hr. Schiffer. De opgav herved den fælles kontrol med og forretningsførelse af dette selskab, som skal indtage en stilling som uafhængig grossist/importør. Kommissionen skal dog overvåge, at samarbejdet faktisk er ophævet, og at det nuværende konkurrencebegrænsende samarbejde faktisk bringes til ophør, nemlig senest ved udløbet af det løbende salgsår 1979/80. Den skal yderligere have opmærksomheden henledt på, at deres nuværende

samarbejde ikke erstattes af andre former for samordnet praksis. De deltagende virksomheders forpligtende ophævelse af deres deltagelse gør derfor ikke kravet i artikel 3 i denne beslutning overflødig.

7. **Bøder**

I henhold til artikel 15, stk. 2, litra a), i forordning nr. 17 kan Kommissionen pålægge virksomheder bøder på mindst 1 000 og højest 1 000 000 regningsenheder eller ud over dette beløb indtil 10 % af omsætningen i det sidste regnskabsår, såfremt de forsætligt eller uagtsomt har overtrådt bestemmelserne i traktatens artikel 85, stk. 1. Ved fastsættelsen af bødens størrelse skal der ud over overtrædelsens grovhed også tages hensyn til dens varighed.

a) De tre franske producenter, som denne beslutning er rettet imod, har siden 10. maj 1968 overtrådt bestemmelserne i artikel 85, stk. 1. Overtrædelserne er enten begået af dem selv eller deres forgængere, hvis adfærd kan tilregnes dem. COFAZ har nemlig efter de selskabsretslige forandringer uforandret videreført Auby's Pierretittes forretningsvirksomhed, mens GESA videreførte Pechiney — St. Gobain's forretningsvirksomhed og de er indtrådt i de rettigheder og forpligtelser som blev grundlagt inden for rammerne af ALFA/FLORAL. De har i det mindste begået denne overtrædelse ved nagtsomhed. De burde have vidst, at koordineringen af deres eksport af gødning med flere næringsstoffer til Tyskland inden for rammerne af en fælles grundlagt og fælles ledet salgsorganisation ville opfylde forudsætningerne for anvendelse af art. 85, stk. 1.

De tre franske producenter eller deres forgængere vidste, at Kommissionen havde været af den opfattelse, at salgssyndikater for eksport inden for Fællesskabet i gødningsmiddelsektoren faldt ind under artikel 85, stk. 1, og ikke kunne fritages. Kommissionen havde i detaljer i forbindelse med proceduren med CFA kun kort før stiftelsen af FLORAL (ALFA) meddelt dem grundene hertil og havde forlangt, at overtrædelsen — som det skete den 28. juli 1967 — bragtes til ophør. På Kommissionens forlangende har de dengang deltagende producenter ikke alene ophævet deres forpligtelse til udelukkende at gennemføre deres eksport via CFA, men har også frataget CFA kompetencen vedrørende eksport til andre medlemsstater. Dette betød, at medlemmerne af CFA ikke længere måtte gøre brug af CFA's formidling ved fælles eksport inden for Fællesskabet. Kommissionen ville dermed undgå, at eksklusivbindingerne erstattedes af former for samordnet praksis uden formel eksklusivitet.

Den omstændighed, at proceduren mod CFA vedrørte nitrogenenkeltgødning og ikke gødning med flere næringsstoffer, fritager ikke deltagerne fra klagen om uagtsomhed. De måtte have været klar over, at den valgte form for det fælles salg af gødning med flere næringsstoffer på baggrund af bestemmelserne i artikel 85, stk. 1, ikke kan bedømmes anderledes, end det var tilfældet for nitrogenenkeltgødning. Begrænsningen af samarbejdet til et enkelt eksportmarked i Fællesskabet kunne lige så lidt give anledning til anden bedømmelse som begrænsningen af det fælles salg til forholdsvis små mængder.

b) Hvad angår overtrædelsens grovhed skal det på den ene side tages i betragtning, at sammenlægningen af udbudet fra de tre største producenter i en medlemsstat på markedet i en anden medlemsstat i praksis udelukker konkurrencen mellem dem på dette marked. På den anden side er virkningerne for forbrugerne forholdsvis begrænset.

De tre frankse producenter ville være i stand til at øve et større konkurrencepres ved hjælp af en individuel eksportpolitik med hensyn til mængde, pris og transportmidler. Kommissionen går ud fra, at en individuel optræden hos de franske producenter med stor sandsynlighed ville have forbedret konkurrencestrukturen på en væsentlig del af det fælles marked eller ville have bidraget til en forbedring. Det er dog umuligt at kvantificere dette større konkurrencepres, som udgår fra en individuel eksportpolitik. Kommissionen vil derfor ved fastsættelsen af bødens størrelse gå ud fra den forholdsvis ringe omsætning, som de deltagende virksomheder virkeligt har opnået gennem FLORAL, uden dog helt at kunne se bort fra deres betydning for det samlede marked for gødning med flere næringsstoffer.

Kommissionen tager hensyn til den omstændighed, at de deltagende producenter uden at afvente Kommissionens beslutning har ophævet deres deltagelse i FLORAL og dermed taget et første skridt til at bringe overtrædelsen til ophør.

c) Med hensyn til overtrædelsens varighed skal tiden 10. maj 1968 — 10. juli 1978, datoen for anmeldelsen, tages i betragtning. Tiden efter anmeldelsen er i henhold til artikel 15, stk. 5, i forordning nr. 17 ladt ude af betragtning.

d) De tre franske producenter havde lige store andele i FLORAL's driftsresultat. Den ligelige udbyttefordeling opvejer skævheden i den mængdemæssige afsætning via FLORAL. Deltagernes samlede omsætning i gødningsmiddelsektoren er ikke så forskelligartet, at bøder af forskellig størrelse ville være berettigede af den grund. Det forekommer derfor hensigtsmæssigt, at hver af de tre franske producenter pålægges en bøde på 85 000 ERE, dvs. 493 944,35 ffr.

Det forekommer ikke at være påkrævet at pålægge handelsvirksomheden Schiffer, som er eneindehaver af FLORAL, en bøde, fordi den spillede en underordnet rolle ved realiseringen af de tre franske producenters konkurrencebegrænsende samarbejde —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Aftalen og den samordnede praksis mellem Générale des Engrais S.A., Compagnie Française de l'Azote S.A., Société Chimique des Charbonnages S.A. og hr. Franz Schiffer vedrørende den fælles stiftelse og ledelse af FLORAL Düngemittelverkaufsgesellschaft mbH (tidligere ALFA GmbH) samt med henblik på fælles eksport af gødningsmidler med flere næringsstoffer til Forbundsrepublikken Tyskland har fra den 10. maj 1968 været en overtrædelse af bestemmelserne i artikel 85, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab.

Artikel 2

Den ved anmeldelsen af 10. juli 1978 begærede fritagelse i henhold til EØF-traktatens artikel 85, stk. 3, afslås.

Artikel 3

De i artikel 6 nævnte virksomheder forpligtes til at bringe den i artikel 1 konstaterede overtrædelse til ophør.

Artikel 4

Der pålægges følgende bøder:

1. Générale des Engrais S.A. på femogfirs tusinde (85 000) europæiske regningsenheder, dvs. 493 944,35 ffr.,
2. Compagnie Française de l'Azote S.A. på femogfirs tusinde (85 000) europæiske regningsenheder, dvs. 493 944,35 ffr.,
3. Société Chimique des Charbonnages S.A. på femogfirs tusinde (85 000) europæiske regningsenheder, dvs. 493 944,35 ffr.,

Beløbet skal indbetales inden tre måneder fra tidspunktet for denne beslutnings fremsendelse til de berørte virksomheder, på følgende konto tilhørende Kommissionen for De europæiske Fællesskaber: Société Générale, Direction de l'Etranger, Boîte Postale 317-09, 75454 Paris Cedex 09, Konto nr. 5.770.006.5.

Artikel 5

Denne beslutning kan tvangsfuldbyrdes efter artikel 192 i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab.

Artikel 6

Beslutningen er rettet til følgende virksomheder:

1. Compagnie Française de l'Azote SA
   4, avenue Velasquez
   Boîte Postale 198-08
   F 75361 Paris Cedex 08

2. Générale des Engrais S.A.
   47, rue de Villiers
   F 92527 Neuilly-sur-Seine

3. CdF Chimie
   Société Chimique des Charbonnages S.A.
   Tour Aurore
   Place des Reflets, Cedex 5
   F 92080 Paris Défense 2

4. Hr. Franz Schiffer
   Am Güterbahnhof
   D 6601 Hanweiler

5. FLORAL Düngemittelverkaufsgesellschaft mbH
   D 6601 Kleinblittersdorf 2

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. november 1979.

På Kommissionens vegne

Raymond VOUEL

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Det franske marked for gødning med flere næringsstoffer

	Produktion	+ Import	= Samlet udbud	− Indenlandsk forbrug	=Overskud (eksport)
1968/1969	424,1	81,6	505,7	465,7	40,–
1969/1970	479,–	75,1	554,1	503,5	50,6
1970/1971	519,–	109,1	628,1	589,1	39
1971/1972	554,5	118,6	673,1	633,1	40,–
1972/1973	618,4	133,7	752,1	706,–	46,1
1973/1974	693,1	135,4	828,5	760,9	67,6
1974/1975	590,2	100,–	690,2	562,5	127,7
1975/1976	491,4	145,4	636,8	573,7	63,1
1976/1977	531,9	173,8	705,7	638,2	67,5
1977/1978	547,5	173,2	720,7	626,6	94,1
	5 449,1				635,7

Kilde: Chambre syndicale nationale des Fabricants d'Engrais composés.

BILAG II

Det tyske marked for gødning med flere næringsstoffer

	Produktion	+ Import	= Samlet udbud	− Indenlandsk forbrug	= Overskud (eksport)
1968/69	412,4	23	435,4	290,6	144,8
1969/70	433,2	32	465,2	334,3	130,9
1970/71	430,8	28	458,8	367,6	91,2
1971/72	406,4	45,9	452,3	336,7	115,6
1972/73	458,2	29,7	487,9	321,2	166,7
1973/74	463,2	27,9	491,1	318	173,1
1974/75	466,8	36,3	503,1	367,1	136
1975/76	309,8	45,3	355,1	313,8	41,3
1976/77	371,4	78,6	450	361,7	88,3
1977/78	365,4	126,4	491,8	378,9	112,9
	4 117,6			1 200,8	

Kilde: Statistisches Bundesamt Wiesbaden.

BILAG III

Eksport af gødning med flere næringsstoffer fra Frankrig til Tyskland og omvendt

(i tons)

Bestemmelse / År	Eksport fra Frankrig til			Eksport fra Tyskland til		
	Tyskland (*)	Fællesskabet	Øvrige lande	Frankrig	Fællesskabet	Øvrige lande
1969	34 045 (29,8 %)	114 335	172 530	25 095	80 226	625 080
1970	41 659 (26,2 %)	158 967	277 306	37 650	74 590	510 525
1971	75 902 (45 %)	166 837	209 932	64 425	109 551	480 565
1972	102 047 (66,1 %)	154 489	220 248	45 065	89 411	430 652
1973	97 879 (55,3 %)	177 057	254 134	66 057	216 965	585 754
1974	146 395 (61,1 %)	239 794	426 926	38 424	206 687	560 003
1975	123 598 (72,4 %)	170 798	328 093	47 212	226 103	413 380
1976	111 989 (66,6 %)	168 246	291 879	84 092	210 977	355 429
1977	109 988 (54 %)	203 668	381 941	59 048	321 608	637 720

Kilde: De europæiske Fællesskabers statistiske Kontor.

(*) Procentsatserne viser den andel, eksporten til Tyskland udgør af den samlede eksport inden for Fællesskabet.

BILAG IV

De pågældende producenters eksport til Tyskland (*)

(i tons)

Salgsår	Enkelt N	NPK		
	Andre	FLORAL (1)	Andre	I alt
1968/1969				
1969/1970				
1970/1971				
1971/1972				
1972/1973				
1973/1974				
1974/1975				
1975/1976			(2)	
1976/1977				
1977/1978				
1978/1979				
1979/1980 (3)				

(*) I den offentliggjorte udgave af denne beslutning udelades visse oplysninger herefter i medfør af bestemmelserne i artikel 21 i forordning nr. 17 om bevarelse af forretningshemmeligheder.

Kilde: Oplysninger fra de pågældende virksomheder

(1) Inkl. leverancerne til hr. F. Schiffer.
(2) Heraf . . . tons til en fransk eksportør.
(3) Eksportkontrakter ved begyndelsen af gødningskampagnen.

BILAG V

Prissammenligning (1) for gødning med flere næringsstoffer: 17 : 17 : 17

(Pris i RE pr. 100 kg vare — uden afgifter)

År	Tyskland	Belgien	Frankrig	Irland	Italien	Luxemburg	Nederlandene	Det Forenede Kongerige	Variationer % D/F
1969	—	—	8,77	—	11,07	—	8,95	—	(1) + 2,1
1970	—	—	7,99	—	10,83	7,34	8,86	—	(1) + 10,9
1971	—	8,38	8,19	8,73	10,49	7,90	9,27	—	(1) + 13,2
1972	—	9,69	8,35	9,24	10,51	9,72	9,84	10,62	(1) + 5,2
1973	11,31	9,99	10,33	8,71	9,12	9,27	10,61	9,99	+ 9,5
1974	14,71	13,05	15,96	13,88	13,09	13,06	14,02	14,28	− 8,5
1975	17,50	15,49	17,91	16,34	15,32	15,13	17,18	16,66	− 2,3
1976	18,46	17,78	17,03	16,33	15,69	17,51	18,11	15,25	+ 8,4
1977	18,87	16,36	16,94	16,61	15,87	17,54	18,60	15,71	+ 11,4
1978	19,64	17,43	17,75	16,58	16,22	16,09	18,73	16,98	+ 10,6

(1) % Kalkuleret i forhold til Nederlandene, hvor værdierne ligger tæt op ad de tyske.

Kilde: Eurostat.